

Titul: TV_788_Příběh indické světice_Bůh je vždy uvnitř_II

Tolik chudáků mladých
děvčat bylo dotlačeno
do takové situace,
které litují po zbytek
svého života
a někdy to dokonce
poznamená jejich zdraví,
jejich duši, jejich ducha
a všechno.

Způsobí to, že ztratí
svoji sebedůvěru,
svoji ctnost a všechno.
Je to špatný dům.
Většina žen by tam
ze své vůle nevstoupila.
Jen okolnosti.

Možná během války
neměly žádné peníze
nebo se událo nějaké neštěstí,
vybili rodinu.

Nebo je do toho někdo nutil
nebo je unesli a nechali je
v nějaké cizí zemi,
neměli žádné prostředky
aby mohly vyjít,
nebo nevěděly,
co jiného dělat.

A pak je dokonce nutili
brát drogy a to všechno,
staly se závislé
A pak také museli dále
svůj návyk živit.

Viděli jste některé z nich
v nějakých filmech.

Prosím tedy, uvidíte-li
dívku v takové situaci,
nedopustíte, aby se
cítila hůř, když se na ni
budete dívat svrchu
nebo říkat věci,
které by jí ublížily.

Ona je uvnitř stále ženou,
velice uctivou.

Stále tam uvnitř
má přirozenost Buddhy.
A Bůh je tam stále.
Slyšeli jste ten příběh,
že Ježíš odpustil
jedné prostitutce.
„A tak den za dnem,

jak jsme očekávali,
mnoho dalších mužů
navštívilo Rabiin pokoj.
A všichni do jednoho
se změnili tak,
jak změnila toho prvního.“
Ústní podání pokračuje.
Ona měnila jednoho
muže za druhým.
„Bylo tedy přirozené,
že darebák,
který vlastnil ten dům
si toho brzy všimnul
a divil se, ‘Jak to, že ti,
co navštíví jednou tuto dívku
se nikdy nevrátí?’“
Majitel veřejného domu
byl zmatený a říkal si
pro sebe.
„A přemýšlel,
‘Ona je tak mladá
a krásná, že muž
by měl kolem ní poletovat
jako můra kolem záře.
Ale jak to,
že se nikdy nevrátí?’“
Aby se tedy pokusila
odhalit záhadu, ukryla se
manželka majitele nevěstince
jednu noc na místo,
odkud mohla vidět do
apartmá Rabii a zjistit,
jak se k hostům chová.
‘Dobrý večer příteli
a vítejte,’
začala Rabia, jakmile se
muž ukázal v jejím pokoji.
‘Tady v tomto špatném domě
si vždy vzpomenu na Boha.
A Bůh je vždyprítomný.
To je skvělý nápad,
souhlasíš se mnou, že
bychom si měli připomenout
Boha a že Bůh
je vždyprítomný?“
Muž byl tedy
naprostě překvapen
takovým přístupem
a samozřejmě s ní musel
souhlasit a řekl, že,

‘Ano, ano, říkal nám to
kněz.’“
On tedy musel připustit,
že Bůh je vždyprítomný.
„Ona tedy pokračovala,
‘Tady, obklopena zlem,
nikdy nezapomenu,
že On vidí vše špatné a
měří stejnou spravedlnost.
Och, kolik těch, kteří
vstoupili do tohoto domu pro
okamžik tzv. potěšení,
prošlo kvůli tomu
nepopsatelnými muky
a utrpením v pekle Boha.
Vy můžete udělat to samé,
přejete-li si to.
Ale příteli, lidská podoba,
nám byla dána, abychom byli
schopni meditovat
a realizovat Boha
a ne, abychom plýtvali
tímto vzácným darem,
konáním dokonce nižším
než zvířata.’“
Zvířata,
když jsou navzájem
jako partneři,
respektují se a žijí v lásce.
A jsou spolu,
ale nedělají takové věci.
„Tento muž,
stejně jako mnoho ostatních,
hned uviděl
ve slovech Rabii pravdu.
Poprvé si uvědomil
ohavnost svého hříchu,
který měl v mysli,
padl Rabii k nohám
a hořce plakal, prosil
ji za odpuštění.“
To měl udělat.
Tělo ženy je také
chrámem Boha.
Člověk by s ním neměl
nijak obchodovat,
vůbec ne za peníze.
Kupovat, prodávat
jako zboží.
Takto bychom se

Titul: TV_788_Příběh indické světice_Bůh je vždy uvnitř_II

k sobě chovat neměli.
To není způsob džentlmena.
To vůbec není lidský přístup.
To je skutečně
pod úrovní zvířat.
Ona měla pravdu, ano.
„Slova Rabii byla skutečně
tak upřímná a přesvědčivá,
že dokonce otrála
manželka majitele nevestince
vyšla ze svého úkrytu
a začala ronit slzy za všechny
hříchy, které spáchala.“
Teď si musíme uvědomit,
že to nebyla jen slova,
která vyříkla ta svatá žena,
ale díky jejím svatým
kvalitám byla
její vyřízená slova
upřímná a pravdivá.
Proto se dotkla srdce
toho zákazníka
i majitelky toho nevestince.
Protože vše co řekla
tak myslela
a žila podle toho.
„Manželka majitele
nevestince vylezla z úkrytu.
‘Och, čistá a svatá dívko,’
řekla, klečíc Rabii u nohou.“
Majitelka i zákazník
klačali pred touto
mladou dievčinou
len po pár slovách,
ktoré prehovorila.
Toto je síla čistoty,
úprimnosti,
a veľmi neoblonného srdca.
Ona mala Boha vo svojom
srdci a preto ju Boh chránil.
Takže čokoľvek povedala,
prichádzalo od Boha,
prostredníctvom jej úst.
Preto je to také mocné.
Nie je to tak, že každá žena
dokáže takýmto spôsobom
okamžite presvedčiť
tentu druh ľudí.
Okrem toho je to India.
Čokoľvek robia,

aspoň majú niečo
vo svojej DNA,
vo svojej tradícii,
vo vzduchu v Indii,
že by ľudia mali byť
morálne priateľní,
mali by byť zbožní,
mali by byť cnostní,
aj keď na to zabudli
ale rozumejú tomu,
keď im to niekto pripomene,
obzvlášť keď ten niekto
je veľmi zbožný, veľmi čistý
a veľmi pravdivý človek.
„Ona pokračovala:
‘Akú krivdu
sme ti chceli vykonat’,
tebe, ktorá si skutočne
svätá, chod’
a odíď z tohto zlého domu
hned teraz.
Pokial’ ide o nás, teraz už
vidíme, že sme spôsobili
hroznú vec.
Naše oči sú otvorené
a naše životy sa zmenia.“
Oni sa chystajú zavrieť
ten podnik.
Dobrá vec. To je ono.
A to je koniec.
Krásny príbeh.
So šťastným koncom.
Takže pretože ona tam bola,
obetovala svoju povest’,
čistotu,
dokonca riskovala svoj život,
keď bola na takom mieste.
Ale obrátila stôl
hore nohami.
Taká odvážna, mûdra
a krásna žena.
Preto sa neskôr stala
široko d’aleko znáomou
ako sväticá,
asi vďaka tomuto príbehu.
Samozrejme, že všetky
nevestince budú zavreté
a každý o tom bude hovoriť.
A všetci muži,
ktorých obrátila,

prišli domov a povedali to
každému d’alšiemu mužovi.
A každý d’alší muž
to povedal d’alším
a takto si to d’alej
stále rozprávali.
A ona sa potom stala
veľmi slávnou a ctenou
po celej Indii,
keď zanechala túto prácu.
A samozrejme,
že nevestinec bol zavretý.
V tej situácii
jej majiteľ dal niečo
alebo možno jej ponúkol
všetko, čo mali,
alebo to zmenili na ášram,
kto vie? Áno.
A potom, akýkoľvek
zákazník tam prišiel,
obrátili ich,
aby poklakli k jej nohám,
a kajali sa a potom sa stali
jej žiakmi.
Hádam.
To je veľmi pekný príbeh.
Takže nezáleží na tom,
kde sa nachádzame.
Nezáleží na tom,
akú prácu robíme
alebo v akej situácii sme.
Boh je vždy vnútri
a ak sa len obrátime k tomuto
Božiemu Ja, potom sa
dostaneme z našej situácie.
Ale naša úprimnosť
sa samozrejme počíta.
Musíme byť úprimní.
Musíme byť pravdiví
voči tomu, kým sme
a čo chceme.
India je plná
zázračných príbehov.
Mám ich veľmi rada.
Možno sú aj v každej
inej krajine
ale nie to takej miery,
nie sú také výnimočné
ako tento.
Niektoré z nich

Titul: TV_788_Příběh indické světice_Bůh je vždy uvnitř_II

sú veľmi výnimočné. Ako ten svätec, 72 ročný, ktorý chodí a hľadá majstra a kto to je, ak nie jeho brat. A potom neskôr sa stal jedným z majstrov jedného z najväčších náboženstiev na planéte. Ide o to, že ľudia, ktorí veria v náboženské učenie, by mali pamätať na všetkých týchto majstrov a tieto príbehy. A teda ísť hľadať gurua! Dokonca aj ich guruovia hľadajú gurua. Takže my musíme urobiť to isté. Nielen uctievať knihu alebo počúvať príbeh o minulom guruovi iného gurua, ale musíme hľadať Pravdu sami. Hľadať gurua v našom vnútri. Najskôr nájdime vonkajšieho žijúceho gurua a potom budeme mať nášho vlastného gurua vo vnútri, nájdeme naše Ja. Naše Ja je nás majster. Veľmi pekné. Veľmi sa mi to páči. Moje psy sú tiež veselé. Niekoľko, keď nie som príliš zaneprázdená, nechám ich spať so mnou v mojej izbe. Všetci lezú hore „buch, buch, buch, buch“ po schodisku. A všetci si tam ľahnu, kamkoľvek. Nestarájú sa viac o svoju posteľ. Ľahnu si na dlážku, kamkoľvek. Potom musím chodiť okolo a pozbierať spacáky alebo lôžka	aby neležali na tvrdej dlážke. Ináč oni sa o to nestarajú. Jednoducho len vyjdú hore a uložia sa. Ak ale vyjdem z izby, všetci okamžite spozornejú. Takže niekoľko musím pustiť hudbu, aby nepočuli, ako vychádzam z izby. No oni aj tak počujú. Ide len o to, že sú pokojnejší. Majú radi hudbu, hlavne klasickú a jemnú hudbu, milujú to! A potom len spia. Alebo ak sa nechá zapnutá televízia, zaspia veľmi rýchlo a sú potichu. Je to ako hudba, upokojujúce. Takže keď pozerať TV, niekoľko prídu a schovajú si ňufák pod moje rameno a potom ich musím hladkať. Vyskočia mi na nohy a podobne. Taký veľký pes ako tento a skočí vám do náruče, viete si to predstaviť? Keby to bol pudlík alebo malý maltézsky psík, volajú ich psy do náruče. Pretože si vám môžu ľahnuť do lona, sú malé. Ale tento, nemecký ovčiak a veľký dán, postavia sa hore a chcú byť tiež v náruči! Opakujú po sebe navzájom. Ak si nemôžu ľahnuť do lona celým telom, potom tam aspoň položia hlavu a podobne, štuchajú do mňa,	aby som ich hladkala, dávajú mi ňufák sem. Aby som vedela, že tam sú. A niekoľko sa túlia. Dobre, vidím vás. Veľmi vás milujem. Milujeme vás Majsterka. Viem, že ste sem skutočne prišli, pretože ma milujete. Nemyslím „mňa, mňa, mňa“ ale vy poznáte ideál, ktorý spoločne máme, viete, že sme jedným. Preto chcete byť pri mne, akoby vám chýbala časť tela. Ale to nič, my sme vždy spolu. Všetci to vieme, ale aj tak by sme radi boli spolu. Sme smiešni ľudia. Stále hovoríme, že sme jedným, žiadnen problém, alebo hovoríte, že láska je v srdci. Ale nie je to to isté, ako keď je láska aj všade okolo, nielen v srdci, však? Keď sa navzájom vidíte, je to iné. Preto zostávate s manželom a nie s iným mužom, pretože máte manžela radi. Alebo máte radi svoju ženu. Pretože ľubite toho človeka. Aj keď viete, že ste jedným, ale fyzická prítomnosť je tiež pekná. Dakujem vám za vašu každodennú lásku. Aké je to oblečenie? Toto všetko je nové, so sloganmi „Zachráňte svet“ „Vegan“, „Ekologický“. Malá labuť. Vegan. Vidíte. Áno.
--	--	--